

azonban semmiképen sem szabad gátat szabni a mai idők művészetének, amely a szent helyeket és szertartásokat akarja kellő tisztelettel szolgálni. Járuljon csak hozzá a mai művészet is ahhoz az évszázados istendicsérethez, amellyel a legnagyobb lángelmék hódoltak az Úrnak. E mellett azonban lelkiismeretünk szavára hallgatva, sajnálkozásunkat és rosszaságunkat fejezzük ki az olyan műalkotások és az olyan stílus fölött, amelyet egyesek mostanában igyekeznek divatba hozni és amely sokkal inkább az igazi művészet megrontásának és eltorzításának nevezhető, sérti a keresztény mértékudást és áhitatót és bántja az igazi vallásos lelkiületet. Meg kell tiltani, hogy ilyen alkotások bekerüljenek a templomokba és ha bekerültek, el kell onnan távolítani őket, mintahogyan egyáltalán mindent ki kell küszöbölni, ami sérti a hely szentségét." (C. I. C. Can. 1178.) Ez — mellesleg — a giccsek borzalmas áradatának is szól, melyben valóságos fuldokolnak templomaink. De Megyer-Meyer Antal ötvösművészete a legteljesebb mértékben megfelel a Szentatya kívánalmainak. A Képzőművészeti Főiskolának egykori rektora, s az iparművészeti tanszéknek húsz évig tanára, Európát járt művész, művészete mégis tösgyökeresen magyar és modern, új iskolát, stílust jelent: ősi népművészetünk virág- és irda motívumainak csillogó, dús fantáziával átszótt újrahangolását. 1922-ben nyeri el az állami nagy aranyérmét, külföldön három Grand Prix-t: Monzában (1923), Barcelonában (1928), Milánóban (1939), hogy a kisebbekről ne is szóljunk. A magyar egyházi ötvösművészetben valóságos forradalmat jelentenek remekbékészült kelyhei, monstranciái, cibóriumai: Esztergom (Kincstár), Pécs (Egyetem), Győr (Püspökség), Kiskunfélegyháza, Székesfehérvár, Cegléd, Budapest (az Eucharisztikus Kongresszus hatalmas Szentségtartója)... de még Svájc, Olaszország, Amerika is őrzi egy-egy darabját kiváló művészetének.

*

II. Magyar oltárok következnek.

„Itt (Márianosztrán) társalgott (Nagy Lajos) a nagytudású és szentéletű pálosokkal. Capistránói Szent János állapította meg róluk 100 évvel később, hogy ha valaki szenteket akar látni, menjen Márianosztrára.”

—o—

„A 300 év előtről hajlékot kért magának pemcsak a már pusztuló és elpusztított pálosok öt és fél évszázados tudománya, művészete, Mária-tisztelete és liturgiája, de a diadalmas katolikus megújulás eszmevilága is.”

FELVÉTEL A PÁLOS RENDBE.

A Magyar Pálos Rend most visszacapott 700 éves bölcsőjében, a Pécs feletti csodaszép Szent Jakab-hegy tetején áll a pálos újoncház. Itt történik a pálos újoncok kiképzése. Felvételüket kérhetik érettségizett ifjak és érettségi nélkül is segítő testvérnek. A felvételi kérelemhez felvételt kérők csatolják: iskolai bizonyítványukat, keresztlevelüket, bérmalevelüket, anyakönyvi kivonatukat, rövid életrajzot, és ha kiskorúak, szülői beleegyezést. A felvételi kérelmet Pálosrend Vezetősége, Budapest, XI., Pálos Kolostor címre küldjék.

Mi történt Fatimában?

Újabb találkozás a Szent Szűzzel.

Június 13-ára kellett a három kis pástorgyermeknek a völgykatlanba menni, ahogy a Jelenés meghagyta nekik. Ekkorra már eléggé híre ment az első jelenésnek. Most már vagy ötvenen el is kísérték a gyermekeket a jelenés helyére.

A jelenés helyén a gyermekek letérdeltek és imádkozták a rózsafüzért. Egyszerre egy villanás jelezte, hogy jön az Úrnő. A jelenlétük nem vették le szemüket a gyermekekről, de a jelenésből semmit sem láttak s az Úrnővel való beszélgetésből sem hallottak semmit.

Tíz percig tartott a jelenés.

Lúcia felbátorodva az Úrnő jóságán, megkérdezte:

— Mi akarsz tőlem?

Az Úrnő erre lelkére kötötte, hogy gyakrabban imádkozzák a rózsafüzért és minden tízed után a következő fohászt mondják:

„Ó, Jézusom, bocsásd meg bűneinket, ments meg minket a pokol tüzétől, vidd a mennybe a lelkeket, különösen azokat, akik leginkább rászorulnak Irgalmadra.”

Lúciától azt kívánta még, hogy tanuljon meg olvasni, ő pedig egy betegért könyörgött az Úrnőhöz.

— Térjen meg s még ebben az évben meggyógyul — válaszolta az Úrnő.

Egy titkot bízott még a gyermekekre, amit minden kíváncsiság ellenére hűségesen megőriztek.

Lúcia kérte még, hogy vigye mindhármukat magával az égbe. Amire az Úrnő így felelt:

— Igen, én hamarosan eljövök Jácintáért és Franciscoért, neked azonban még hosszabb ideig kell itt maradnod. Jézus azt akarja, hogy megismertess és megszeretess az emberekkel.

Lúcia elsomorodott:

— Nekem tehát egyedül kell itt maradnom a világban?

— Ó, nem, leányom! Én sohasem hagylak el. Az én szeplőtelen Szívem lesz menedéked s az Istenhez vezető biztos utad.

„E szavaknál az Istenanya kitérte kezét és másodízben sugározta a gyermekekre azt a titokzatos, erős világosságot, melyben mint fényfolyamban, Istenbe merülve látták magukat. Francisco és Jácintát még külön egy fénynyaláb fogta körül, ami a földről az égig ért. Lúcia aztán olyan fénykévében látta magát, amely szétterült a földön.

A Jelenés jobb kezében egy töviskoszorús szívet láttak. Ebből megértették a gyermekék, hogy az a Szűzanya szeplőtelen Szíve, melyet a világ bűnei véresre sebeztek s ezek a bűnök engesztelését és elégtételt kívánnak.”

Az ördög incselkedik.

Az újabb találkozás híre ment az egész vidéken. Sokan képzelődésnek tartották az egész dolgot, még a fatimai plébános is. Lúcia anyja szeretett volna véget vetni az egész ügynek, azért a plébánoshoz vitte a gyermekeket. A plébános barátságosan fogadta őket. Aprólékosan kihallgatta őket s mindenáron ellentmondásba igyekezett keverni őket, ami azonban sehogy sem sikerült.

Lúciát azonban mélyen megrendítette egy megjegyzésével: „Nem valószínű, hogy égi eredetű a dolog, — mondotta — mert az Isten üzeneteit mindig közölni kell a lelkipáterrel vagy a gyóntatóval. Az ördög incselkedése is lehet az egész... Majd a jövő fogja megmutatni, miként vélekedjünk.”

— Nem, a gonoszlélek nem lehetett. A gonoszlélek a föld alatt, a pokolban lakik. És az Úrnő azonban gyönyörű volt és láttuk, hogy visszazállt az égbe — okoskodott a kis Jácinta.

A jövő dönti el, hogy valóban égi tünemény volt-e a jelenés.

P. Csellár Jenő O. S. P.